

Sazovické noviny

Informace nejen pro sazovické občany

Ročník XX.

Srpen 2023

Číslo 2 (73)

Zdeněk Svěrák: Prázdniny u babičky

*Husy plavou po vodě
kočka leží v chládku
vesnice je v pohodě
brambory jsou v řádku*

*Kvočna hlídá kuřata
říčka spěchá na jez
Nepij, když jsi uhrátá
to se radši najež*

*Prázdniny u babičky
prázdniny v Čechách (a na Moravě)
krásné jak holubičky
na horkých střeších*

*Prázdniny u dědečka
prázdniny na vsi (a na dědině)
Školní rok, ten se přechká
nastanou, nastanou zas*

*Ve stáji jsou vlaštovky
které mouchy loví
MUCH je pořád na stovky
kde se berou nový*

*Zavrtej se do fůrky
budeš vonět senem
Zaváříš-li okurky
přidej kopr s křenem*

Slovo starostky obce

Vážení a milí spoluobčané,
léto jsme zahájili úpravami hřišť jak ve Sportovním areálu Na Koupališti, tak i na školním dvoře. I přes pár komplikací, kdy bylo nutné hřiště ve Sportovním areálu Na Koupališti znovu oddrenážovat, čímž se zvedly náklady o 157.800,- Kč s DPH, stavba pokračuje dobře. Předání hřiště ve sportovním areálu je naplánováno na polovinu září.

Při příležitosti Dne dětí bylo slavnostně otevřeno nové hřiště také na vyletišti. Do travnatého povrchu byla zasazena lanová pyramida a balanční dráha. Doplněny byly 2 parkové lavičky a vysázeny keře. Prvky, keře i mobiliář dodala firma Bonita Group Service s.r.o. v celkové hodnotě 463.294,- Kč s DPH. Na tuto akci byla využita dotace z Ministerstva pro místní rozvoj ČR ve výši 75 %. Věřím, že hřiště bude dětmi plně využíváno.

Další prázdninovou akcí je rekonstrukce zidky u kostela. Na tento projekt nám dotace bohužel nebyla udělena, proto tuto rekonstrukci budeme financovat sami. S rekonstrukcí začneme v nejbližších dnech a dokončení je také naplánováno na polovinu září.

Na pěti místech v obci (sloup VO u hlavní cesty před návsí, u koupaliště, u sběrného dvora, u zastávky Padělky a na začátku cyklostezky do Mysločovic) byly umístěny zásobníky se sáčky na psí exkrementy. Proto bych vás chtěla požádat, abyste si po svých pejscích uklízeli, ať máme v obci pořádek.

Dále bych se ráda zmínila o úpravách předzahradek před vašimi domy. Většina těchto pozemků před domy je obecní, přesto o ně krásně pečujete vy, občané. Sečete trávníky, máte vysázeny keře a květiny, za což vám patří velký dík. Je krásné vidět, že před svým domem chce mít každý také uklizeno, stejně jako za domem, a že máte zájem a hlavně velký podíl na tom, aby naše obec vypadala čistě a upraveně.

Máme tady spoustu nových občanů, kteří se mě na tuto skutečnost chodí ptát. Co s pozemkem před domem, který není můj? Bude na něm obec sekat trávu? Byla bych velmi ráda, kdyby se v tomto duchu pokračovalo dále a pozemky, které „patří“ k vašemu domu, byly vámi udržovány tak, abyste se cítili příjemně a útulně nejen doma, ale i v nejbližším okolí vašeho bydliště. Vždyť co je krásnějšího než pobyt na čerstvém vzduchu a dobrý pocit z odvedené práce. :)

Dále se na vás obracím s prosbou o dodržování nedělního pracovního klidu v obci. Čím dál častěji si občané stěžují na hluk sekaček či pil v neděli. A musím jim dát za pravdu, také se s tím setkávám. Budme k sobě ohleduplní, proto vás důrazně žádám o dodržování nedělního pracovního klidu.

Na základě těchto skutečností připravuji k vydání obecně závaznou vyhlášku o regulaci hlučných činností, v níž se uvádí, **že každý je povinen zdržet se o nedělích**

Otevření dětského hřiště

Nové herní prvky na vyletišti

Lezení po laněch je super

a státem uznaných dnech pracovního klidu veškerých činností spojených s užíváním zařízení a přístrojů způsobujících hluk, například sekaček na trávu, cirkulárek, motorových pil a křovinořezů. Tato

vyhláška vejde v platnost v měsíci srpnu. Milí spoluobčané, přeji vám krásné a slunné dny plné pohody, dovolených, setkávání s rodinou či přáteli. Děti, vy si užijte plnými doušky zbylou část prázdnin, ať se do škol-

ních lavic vrátíte v dobré náladě a s mnoha letními zážitky, o kterých si ve škole budete vyprávět s kamarády.

**Vaše starostka,
Michaela Vajdíková**

Omluva čtenářům

Omlouváme se za opožděnou distribuci červencového čísla periodika Sazovické noviny. Nedopatřením došlo k posunutí termínu vytištění z července, kdy má tiskárna Computer media dovolenou a probíhá odstávka tiskového stroje, až na srpnový termín. Děkujeme za pochopení.

120 let SDH Sazovice

Hasičský sbor byl založen 2. února 1903. Podnětem se stala řada požárů a velmi časté povodně v obci. O čtyři roky později byla vybudována hasičská zbrojnice.

V roce 1928 byla ze sbírky mezi občany zakoupena první motorová stříkačka, která nahradila stříkačku ruční. Tuto máme dodnes jako unikát v naší hasičské zbrojnici. První hasičské vozidlo Praga RN bylo později nahrazeno Tatrovou T 805, kterou máme stále ve zbrojnici a používáme ji při zvláštních příležitostech.

V současné době vlastníme repasované vozidlo DA-8 SP Avia A-31, které je plně vybaveno pro případ zásahu.

V roce 2000 byla slavnostně předána do užívání nová hasičská zbrojnice a velmi pěkně zařízená klubovna. Na budování se podílela řada občanů a hlavně hasičů ze Sazovic.

V roce 2003 u příležitosti 100. výročí založení sboru byl také posvěcen hasičský prapor.

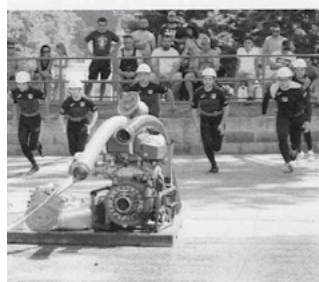
Naším základním posláním je pomáhat všem občanům v krizových situacích, což se zvlášť projevilo při povodních v roce 1997 a 2010. V roce 2015 byla pořízena částečně přes dotace dodávka DA-Renault Master, do které jsme ještě dodělávali vestavbu do nákladového prostoru.

Hasiči se aktivně podílejí svou účastí na přípravách i samotném průběhu nejrůznějších kulturních akcí pořádaných nejen v naší obci, ale i v blízkém okolí. Z těch nejznámějších si připomeňme Staré hanácké právo, masopustní zvyk vodění medvěda, oslavy patrona obce sv. Václava, Memoriál Josefa Brázdila či Hasičský den. Podílíme se též na výchově mládeže. V roce 2015 se starší žáci stali vítězi ZLPS. V roce 2016 naše dorostenky zvítězily ve ZLPS. V roce 2022 dorostenci zakončili sezonu na 3. místě. Muži nad 35 let na 2. místě. V současné době má náš sbor 109 členů.

Z toho 67 mužů, 17 žen a 25 mladých hasičů. Naší činností se snažíme naplňovat heslo „Bohu ku cti, bližnímu ku pomoci!“

Složení výboru SDH Sazovice v roce 2023:

starosta – Martin Potočný
náměstek starosty – Václav Brázdil
velitel – Bohumil Botek
strojník – Roman Štrom
hospodář – Michaela Dočkalová
jednatel – Tomáš Omyla
referent prevence – Luděk Judas
referent mládeže – Josef Gerža
referent MTZ – Josef Brázdil ml.
revizor – Jakub Vald
členové výboru – Miroslav Musil,
František Fryštáček,
Augustin Vrabček,
Jiří Pospíšil,
Josef Brázdil st.

Hasiči mají v létě plno práce

Opět prožíváme plné léto, ale to neznamená, že u hasičů si budeme užívat sluníčka a dovolených. I v tomto období nás čeká hodně práce a akcí, které pro vás připravujeme. Nejdřív se ale pojdme ohlédnout za tím, co se od letošního vedení medvěda událo. A že toho nebylo zrovna málo!

14. dubna proběhl **jarní sběr železa** v obci. Sraz byl v 15 hodin před hasičárnou a krátce po této hodině se i vyjelo. Sešlo se nás poměrně dost, a tak šla práce rychle. Jen nás potrápilo počasí, protože po celou dobu trvání sběru pršelo. Vše jsme ale zvládli a krátce po 17. hodině bylo hotovo.

15. dubna proběhla **jarní brigáda na výletišti Zahrázovo**. Provedli jsme úklid zbrojnice a hlavně natáhli nové plachty na oba altány, které se nacházejí na výletišti. Tentokrát nám počasí přálo a vše se tak zvládlo do 13 hodin.

29. dubna se uskutečnila **tradiční hasičská pouť na sv. Hostýn**. Objednaný autobus odjížděl v 8 hodin z místních zastávek, návrat byl pak kolem 15. hodiny. Zúčastnilo se asi 40 lidí. 30. dubna proběhla jedna z největších akcí, kterou každý rok pořádáme, a tou byl **Velký slet čarodějnic**. Odpolední program pro děti začínal v 15 hodin a večerní zábava odstartovala po 20. hodině. Tradičně nám hrála rocková kapela Expo-Pension a nechybělo ani šermířské vystoupení skupiny Berendal. Po počátečních problémech s elektřinou, kdy nám několikrát vypnul hlavní jistič i proudový chránič, jsme závadu odstranili a pak se hrálo, tancovalo a zpívalo skoro až do rána. Akce to byla opět skvělá a celkem ji navštívilo více jak 800 lidí!

13. května jsme oslavili **120. výročí od založení našeho sboru**. Akce to byla celodenní a k vidění toho bylo opravdu hodně. Dopoledne prošel obcí slavnostní průvod, proběhla mše svatá v našem kostele a pak následovala

slavnostní schůze hasičů v sále OÚ zakončená výborným obědem. V odpoledních hodinách se oslavy přesunuly na výletišť, kde se představily historické i současné hasičské stříkačky. Své útoky předvedla i naše mládež a družstvo mužů. Vše pak zakončili profesionální hasiči ze Zlína a Otrokovic, kteří ukázali vyproštění zraněné osoby z auta a slánění z visutého žebříku. Vše proběhlo na jedničku a oslavy pak pokračovaly jako taneční zábava s krojovanou hudbou Zdounečanka. Končila až hodně pozdě v noci.

16. června proběhlo **taktické prověřovací cvičení** naší zásahové jednotky a celého našeho okrsku. Poplach nám KOPIS vyhlásil v 18:03, a tak jsme pár minut poté vyjeli směrem Machová, kde mělo „jako“ hořet. Po příjezdu na místo jsme vytáhli naši PS12 a roztáhli vedení na 6 hadic B. Společně s ostatními sbory jsme dostali vodu ze studny až k místu fiktivního požáru. Celé cvičení proběhlo bez problému a po vyhodnocení pro nás připravil místní sbor malé pohoštění. Na základnu jsme se vrátili zhruba ve 20 hodin. Cvičení se zúčastnily jednotky ze Sazovic, Machové, Hostišové, Mysločovic a Rackové.

25. června se na výletišti uskutečnila hasičská soutěž pro mladé hasiče pod názvem **Memoriál Josefa Brázdila**. Celé soutěže se zúčastnilo asi 60 družstev a opět byla soutěž zařazena do seriálu soutěží ZLMH a StMPM. Soutěž byla zajímavá, pohoštění i návštěvnost byly více než dobré a až na jeden úraz mladé slečny, ke kterému se musela volat i záchranka, proběhla celá soutěž bez problémů. Celý den nám přálo i skvělé slunečné počasí.

O den později, tedy 26. června, proběhlo v místní škole **evakuační cvičení spojené s hasičským dopolednem** na výletišti Zahrázovo. Po ranní odborné přednášce v budově školy byl kolem 10. hodiny vyhlášen

poplach a všechny děti i učitelky se přesunuly na nádvoří školy, kde se všichni spočítali. Naše výjezdová jednotka ihned po příjezdu zahájila kontrolu celé budovy, protože bylo podezření, že zde někdo zůstal. To se však nepotvrdilo, a tak jsme zásah ukončili. Ty nejmenší děti jsme pak naložili do obou hasičských vozidel a po krátké projížďce obcí jsme je dovezli na výletišť. Starší děti došly v doprovodu učitelek na výletišť pěšky. Zde byly připraveny ukázky požárních zásahů našich starších žáků i výjezdové jednotky JSDH Sazovice. A protože panovalo horké počasí, tak nakonec nechyběla ani pořádná sprcha z hasičských proudnic. Přitom si mohl každý vyzkoušet, jak se taková proudnice drží a jak se s ní reguluje proud vody.

Akce se zúčastnily nejen děti z naší školy, ale i obyvatelé zlínského stacionáře pro tělesně postižené. Celou akci prováděli školení členové naší JSDH Sazovice.

A co nás v nejbližší době čeká? V srpnu by se měla uskutečnit soutěž pro dříve narozené známá pod názvem **Memoriál Libora Kučery**.

9. září pak proběhne na výletišti **hasičská soutěž v požárním sportu**. A tentokrát to bude poslední soutěž zlínské ligy, tzv. ukončená liga, a to bude opravdu velká akce, na které se sjedou družstva nejen z okolí, ale nespíš také z extraligy ČR v hasičském sportu. Večer se chystá diskoteka a určitě to bude stát za to.

Tak tolik z naší činnosti. Jak je zde vidět, opravdu se nenudíme a už vůbec neodpočíváme. A když, tak jen velmi krátce :)

Přeji vám krásné a pohodové léto, užijte si své dovolené a v dalším čísle opět nashledanou.

**Tomáš Omyla,
jednatel sboru a 3. okrsku
VD JSDH Sazovice**

Evakuace školy

Ve dvou to zvládneme

Zasloužený odpočinek

Červen... měsíc, který každý rok je znamením konce dlouhého školního úsilí, měsíc, kdy sbíráme ovoce, lízáme si rány, počítáme zisky a ztráty, poměřujeme a hodnotíme úspěchy a nezdary, ale také již plánujeme, kam se vydáme na výlety, koho v republice nebo ve světě navštívíme a který zážitek si o prázdninách dopřejeme.

Tak tedy, pokusím se i v tento červnový čas sesbírat zbytky koncentrace a krátce a snad srozumitelně shrnout, čím pro nás bylo naplněné toto poslední školní období.

Jen heslovitě zmíním již tradiční aktivity – jarní dílničky, návštěvu místního muzea, dopravního hřiště a pak i filmového festivalu, focení, cvičnou evakuaci ve spolupráci

s SHD Sazovice, návštěvu čtvrťáků v ZŠ Mysločovice.

Těžiště našeho úsilí leželo totiž tentokrát ve třech událostech, jimiž byly:

Besídka ke Dni maminek

150. výročí od otevření ZŠ a MŠ Sazovice

Škola v přírodě na Portáši

Jsmo velmi vděční, že všechny tři akce proběhly hladce, bez větších zádrhelů, ale naopak se spoustou pěkných zážitků a vzácných obohacujících setkání. Chtěli bychom velmi poděkovat všem, kdo přispěli ke zdaru těchto akcí a podporovali nás jakýmkoliv způsobem – snahou, povzbuzením, finančními, či věcnými dary, nebo rukou přiloženou k dílu.

Na úplný závěr školního roku nás ještě čeka-

lo oceňování a loučení. Nejprve byli prvňáčci v knihovně zaslouženě pasováni na opravdové čtenáře.

Dále se školka i škola rozloučila se svými nejstaršími studentíky. Budoucím školákům všichni přejeme spoustu zdaru při tom těžkém kroku do vod čtení, psaní a počítání. A našim největším žákům přejeme mnoho síly, radosti a úspěchů při nástupu do ZŠ Mysločovice – ať najdou podporující zázemí mezi novými spolužáky i učiteli a ve všem se jim daří.

Za celý kolektiv ZŠ a MŠ Sazovice vám všem přeji co nejpohodovější letní čas, ať máte dostatek prostoru na odpočinek a své blízké.

Mgr. Erika Nováková

Pozdrav ze školy v přírodě

Osvěžení na závěr požárního cvičení

Prvňáčky vítáme, čtvrťáci se loučí...

ZPRÁVY A INFORMACE O DĚNÍ V OBCI

Velkolepý slet čarodějnic

Poslední dubnový den, který letos připadl na neděli, byl v naší obci ve znamení čarodějnického sletu. Hlavní pořadatel akce – Sbor dobrovolných hasičů Sazovice – připravil ve spolupráci s děvčaty spolku HaŠLeRGy bohatý odpolední program pro malé čarodějnice, kouzelníky a mágy, kterých se dostavilo kolem 150 a z toho 120 bylo v maskách. V dětské části odpoledne čekala na malé účastníky sletu celá řada atrakcí, které je skutečně zaujaly a bavily. Jen při střelbě ze vzduchovky bylo vystřeleno kolem tisíce diaholek a vzalo zasvě sto terčů. Dále se míčkem

sražely čarodějnické plechovky a trefovala čarodějnice, skákalo se v pytli a taky tvořilo. Děti si mohly samy vyrobit létající koště z proutí a k tomu přidat dokonce i špičatý čarodějnický klobouk. Nechybělo ani divadelní představení, členové loutkového souboru z Kroměříže zahráli mrňouskům pohádku O Budulínkovi. Pohoštění pro děti sestávalo z oblíbených párků v rohlíku, palačinek nebo něčeho dobrého z udírny a postaraly se o ně opět HaŠLeRGy. V tombole čekalo na čarodějnický potěr 127 cen a všechny děti v maskách dostaly jako odměnu ještě sladký balíček. Na

cestu „do hajan“ je na závěr odpoledne doprovázela zapálená hranice s čarodějnicí na vršku, která byla postavená speciálně pro malé návštěvníky.

I když počasí bylo celé odpoledne docela příjemné, večer se dost ochladilo. Dospělí návštěvníci se ale nenechali odradit. Vyzbrojili se teplými bundami, dekami a taky určitě „vnitřním vytápěním“ a sešlo se jich na výletišti kolem 800. Bohužel pravých čarodějnic dorazilo pouze 11 kousků (ty ostatní se asi maskovaly v civilu...) Tři z krasavic byly oceňeny šerpou, dostaly poslední model létající

ho koštěte a něco na zahřátí pro zpáteční let studenou prvomájovou nocí.

K tanci a poslechu vyhrávala hudební skupina EXPO PENSION rock a o kulturní část večera se postarala svým vystoupením skupina historického šermu a tance Berendal z Napa-

jedel. Při jejím druhém vystoupení vzplanula i druhá hranice s čarodějnicí, která byla připravena pro večerní návštěvníky.

Pohoštění pro všechny přítomné zajišťovali večer hasiči a tvořily ho také dobroty z udírnny, párek v rohlíku, pivo, víno

a na zahřátí svařák nebo něco ostřejšího. Součástí jarní filipojakubské noci už byl i urostlý máj, jehož stuhý ve vršku lehce povívaly nad vším tím čarodějnickým hemžením. Podle podkladů od p. Josefa Gerži zpracovala

Věra Nejezová

Hezčí už být nemůžeme

Čarodějnický dorost

Svátek maminek

Sazovické maminky krásně oslavily svůj svátek. Děti ze základní a mateřské školy pro ně připravily vystoupení plné pohybu, hudby a písniček, zábavy, legrace, ale také chvílek dojetí. Nejmenší mrňouskové z mateřinky si k vystoupení přibrali i hračky, ti starší jako Králíci z klobouku, vybavení růžovými ušima a bambulkou místo ocásku, předvedli číslo na heslo Boba a Bobka: „Vstávat a cvičit!“ Vystřídali je pak starší cvičenci,

a po nich všechny v sále rozesmála pantomima na písničku Babičko, nauč mě charleston. Malé hudebnice Julinka Dovrtělová a Tereška Kučerová překvapily, jaké pokroky udělaly během roku ve hře na flétničky, a pak podle barevných bodů na projekční ploše zahrála celá školní kapela. Představila se i šikovná recitátorka Valinka Večeřová, která školu reprezentovala v recitační soutěži. Krásné a dojemné bylo pak závěrečné

vystoupení všech školáků, kteří v modrém oblečení a s modrými stuhami předvedli taneční kreaci na hudbu Smetanovy Vltavy.

Všechny děti měly pro své maminky připraveny také dárčky, a tak odpoledne v sále obecního úřadu „nemělo chybu“. Pochvala a dík patří nejen dětem, ale také paním učitelkám, které s nimi tento hezký a nápaditý program připravily.

Nejmenší a nejroztomilejší

Vstávat a cvičit!

Taneční číslo školáků

Svátek slavila letos i škola

Když v roce 1873 postavili sazovičtí občané v naší obci školu, těžko si mohli představit, kolika etapami a proměnami za dlouhých 150 let projde. Kolik se v ní vystřídá žáků, kolik učitelů a ředitelů, kteří za sebou každý zanechají kus úsilí a poctivé práce. I proto mohla škola své výročí oslavit v plné parádě. Po průvodu obcí a mši svaté v kostele sv. Václava následoval ve škole den otevřených dveří. Návštěvníky vítala slavnostně ověšená brána s číslicí 150 uvítou z květin a školní dvůr, kde se dalo posedět pod slunečníky a při malém pohoštění zavzpomínat na doby minulé, případně srovnat dnešní školu s tou, jakou si pamatují oni.

Hned u vchodu do budovy čekaly na každého hosta drobné dárky: perníková sovička – symbol školy, záložky do knihy a rovněž almanach školy věnovaný její historii i současnému životu. V budově si zájemci mohli prohlédnout třídy i všechny další školní prostory a v jídelně byla připravena výstava starého školního vybavení, učebnic a fotografií. Svou činnost zde reprezentoval také včelařský kroužek, jehož prosklený úl se včelkami budí neustálou pozornost. Součástí programu dne bylo i vystoupení žáků, jako vždy milé a bezprostřední. Teď už si školáci i učitelé užívají prázdniny, které jsou pro ně letos

obzvlášť zasloužené, a tak jim přejme, ať jsou pro všechny krásné a podle jejich představ.

Tolik let je naší škole

Výstava v muzeu

V rámci oslav 150. výročí sazovické školy uspořádalo místní muzeum pro školáky i veřejnost výstavu ilustrací a obrázků prvorepublikové malířky a výtvarnice Marie Fischerové - Kvěchové. Autorka ve své tvorbě zachycovala především svět dětí. Vytvořila řadu knížek zejména pro ty nejmenší (Poupata, Naše koledy, K Ježíškovi, Naším dětem), ale ilustrovala také knihy jiných autorů (Broučci, Babička, Šípková Růženka). Kvěchová se věnovala i užitému umění, malovala nástěnné obrazy pro školy, kalendáře, pohledy nebo obrázky pro skládací kostky. Navrhovala i hračky, dětské oblečení nebo textilní vzory. Vedle tvorby

pro děti se zajímala také o etnografii, její kresby zachycující lidové kroje, písně a zvykosloví jsou dokonalé. Ve své době byla velmi oblíbenou a vyhledávanou autorkou. V nemilost upadla v době totality, kdy jí byl vytýkán její buržoazní původ, idealizace zobrazovaných námětů a náboženská témata, jimž se v tvorbě často věnovala. Její knihy a ilustrace začaly nově vycházet až po r. 1989.

Na výstavě se sazovičtí školáci seznámili nejen s malířčinou tvorbou, ale každý si vystříhl a slepil podle jejího obrázku srdíčko pro maminku k jejich blížícímu se svátku.

Zajímavé povídání

Děti – vděčná malířčina inspirace

Tvoříme srdíčka pro maminky

Bylo to fajn

Zase nás přibýlo

V květnu nastává v naší obci čas, kdy jsou do života vítáni noví občánkové. Letos byla jejich „úroda“ docela bohatá, od loňského jara se jich narodilo celkem třináct, pět chlapců a osm holčiček. Patří mezi ně:

Eduard Malina, Rebeka Kolářová, Eliot Bahari Sauqi, Anee Koláčková, Marek Antonín Dokoupil, Linda Kurečková, Daniel Dovrtěl, Natálie Ličmanová, Jakub Kovář, Emílie Drabová, Amélie Marissen, Laura Utinková, Lada Valčíková.

V sále OÚ, který byl zcela zaplněn nejen rodiči s dětmi, ale také dalšími příbuznými, uvítala nejmenší Sazovjanky do života paní starostka ing. Michaela Vajdíková za asistence dětí z DFS Konopka. Prckové se pohoupali v malované kolébce, maminky dostaly kytičku a každé dítě

dar od obce – 2000 Kč. Pak už zbýval jen podpis rodičů do pamětní knihy a nezbytné filmování

a fotografování, aby sláva nebyla zapomenuta. Tak ať se občánkům daří!

Budoucnost obce

Já i paní starostka máme premiéru

Konopka vítá příští členku

To je krásná úroda!

HaŠLeRGy opět v akci (Slet malých čarodějnic, Den dětí, Kácení máje, Stanování)

Zimní a jarní období je pro náš spolek nejen čas odpočinku, ale především je to čas pro plánování nejrůznějších akcí, které v průběhu roku pořádáme. Ale tuto dobu už máme za sebou, a tak kdeže jsme se s vámi již letos potkali? Začali jsme výpomocí u občerstvení **při sletu dětských čarodějnic**, ale především jsme se sešli při **oslavě Dne dětí**, který byl v naší režii a vyvedl se, jak se patří. Na Zahrázovo zavítalo přes 100 dětí, které si užily úkolovou cestičku zakončenou jak jinak než dárečkem. Každé dítě dostalo také ještě volnou vstupenku do Galaxie Zlín a pitičko Capri Sun. Na děti dále čekal skákací hrad se skluzavkou, malování na obličej, tvořivá dílnička, páskové bludiště, airbrush tetování, stanoviště s přírodní tematikou od podniku Lesy ČR a ukázka hasičské a zemědělské techniky. Pro nejmenší nechyběl baby koutek s bazénkem a kuličkami a na své si přišli i milovníci menších domácích zvířátek. O sportovní vyžití se poté postaraly holky z Meet fitu Zlín se svými kangoo jumps (klokaními botami). A to není všechno! S paní starostkou jsme také v rámci této akce **otevřeli nové veřejné dětské hřiště**, které se nachází v areálu vyletiště. Hned po přestřihnutí stužky se děti pustily do prozkoumávání nové lanové atrakce. A samozřejmě, že nechybělo ani výborné občerstvení a vynikající točená zmrzlina z Machové. To vše by se ale nemohlo uskutečnit bez sponzorů a skvělých lidí, kteří vždy přiloží ruku k dílu. Děkujeme firmám **MRB Sazovice, spol. s r. o., MG servis, Dobra Sazovice, JCV food a také společnosti Vitar a TOBO-**

GA Galaxie za jejich podporu. Bez vás by to prostě a jednoduše nešlo.

O týden později jsme se mohli potkat také při **kácení máje**. Letos totiž tato májová tradice mohla proběhnout, protože máj kupodivu „přežil“ celý květen. I když se nás nesešlo mnoho, akce se vydařila. Mladí „chalani“ májku skáceli, rozřezali na polena a my ostatní si na ní nakonec opekli špekáčky. Dokonce i fotbálek jsme si zahráli.

A která byla další akce? No přece tradiční **stanování**, které se po roční pauze uskutečnilo opět v půli prázdnin, **v sobotu 22. 7. na vyletišti Zahrázovo**. Sešlo se při něm přes třicet dětí, na které během odpoledne

čekala cesta za pokladem a výroba vaku na záda pomocí batikovací techniky a k večeri pak opékání špekáčků. Se setměním následovala stezka odvahy, na níž se děti těšily, ale zároveň se i trochu bály. Takže pokud jste náhodou právě v sobotu večer zaslechli nějaké vyděšené zvuky a možná i křik, tak to byly jen reakce na sazovická strašidla, která si na stezce odvahy došlápla na všechny neohrožené účastníky. Na podzim se budeme těšit ještě na **drakiádu**, ale o tom už zase někdy příště. **Užijte si sluníčka, načerpejte energii a hlavně na sebe buďte opatrní.**

**Spolek HaŠLeRGy
vám přeje krásné prožití léta.**

Děti jako malované

Stůj, nebo se netrefím!

Hasičák nesměl chybět

Koutek pro nejmenší

Velká radost a švanda

Pozor, letí!!!

Sazovičtí dřevorubci

A je po parádě

Psí hvězda

Sazovickým se daří na všech frontách. Slečna Petra Andrýsková se svou fenkou GO Moana z Čertovy kazatelny se 11. června na mistrovství v Trutnově staly **mistry ČR borderkolií** v kategorii A 1. Paničce i fence gratulujeme!

Úspěšná psí krasavice

Šťastné vítězky

Mezi životem a smrtí

Takový název měla přednáška o nelehkém životě žen na jihovýchodní Moravě v 19. a 1. polovině 20. století. S tématem přítomné seznámila Mgr. Sabina Máchová, doktorandka Slezské univerzity v Opavě, která se zabývá dějinami porodnictví. Zajímavé informace o historii porodnictví v minulosti, o úloze porodních babiček, jejichž povolání patřilo k nejstarším na světě, o podmínkách a hygieně v domácím prostředí i v porodnicích, úmrtnosti žen i novorozenců doplnila přednášející bohatým dokumentárním materiálem a historickými fotografiemi promítanými na dataprojektoru. Nejvíce zaujalo vyprávění o činnosti porodních babiček, které dlouhá staletí působily a pomáhaly hlavně podle zkušeností získaných praxí. Školení v tomto oboru bylo možné až od poloviny 19. století. Kromě školených babiček, které později

měly být za své výkony placeny obcí (což se bez problémů dělo málokdy), pomáhaly rodičkám i tzv. fušerky, tj. ženy bez proškolení, i když někdy zkušenější než ty školené. Ty ale za svou pomoc nesměly brát honorář. Povolání babiček bylo fyzicky velmi namáhavé, dlouhé cesty k rodičkám vykonávaly většinou pěšky a za jakéhokoliv počasí. Jejich pomoc byla omezená, nesměly například používat lékařské nástroje ani podávat léky. Zajímavé jsou porodní deníky, které si mnohé z nich vedly. Jména porodních babiček byla dokonce uváděna i v matrikách při křtu dítěte. Jednu výsadu babičky ale přece měly – mohly pokřtít právě narozené dítě v případě, že by mohlo zemřít dřív, než by tak stihl učinit kněz. Pomocí jakési stříkačky mohl křest proběhnout dokonce i v těle matky. Nekřtěnátko totiž nemohlo přijít do nebe.

Tématika přednášky byla velmi zajímavá, škoda, že ji neslyšelo zejména více mladých žen, měly by tak možnost srovnání s dneškem.

Přednáška Mgr. Máchové proběhla na pozvání Klubu seniorek, spolku Gučabab a pod patronací Obecního úřadu Sazovice.

Přednáška Mgr. Sabiny Máchové

Večer u cimbálu

Milovníci folklóru a cimbálové hudby se v pátek 16. června už podruhé sešli v areálu koupaliště, aby strávili Večer u cimbálu. Připravila ho pro ně sazovická Cimbálová muzika Luňák s primáškou Barborou Paštěkovou (Doleželovou). Kapela hrála k posle-

chu i tanci nejen místním, ale i návštěvníkům z okolí, kterých se sešel hojný počet. S postupujícím večerem a vypitým vínem či pivem došlo i na všeobecný zpěv, děvčata tancovala „karičky“ a nálada mezi posluchači i tanečníky byla stále veselejší a družnější.

Zazněla velká spousta moravských lidových písní a na další spoustu už se nedostalo, protože hodina pokročila...Což navozuje skromné přání, aby Luňák toto krásné setkání s lidovou hudbou a zpěvem brzy zopakoval.

Hrajeme, zpíváme pěkně vesele

Došlo i na karičky

Pěkná pohoda

Koncert v kostele sv. Václava

Krásný hudební zážitek si odnášeli posluchači i v neděli 18. června, kdy se v kostele sv. Václava opět rozezněly varhany a další hudební nástroje při koncertu, který uspořádal varhaník p. Antonín Žůrek se svými hosty. Tentokrát to bylo dámské flétnové kvarteto – Petra Procházková, Denisa Lieskovská, Marie

Dohnalová a Anna Vaňková, které předneslo skladby německého romantika C. M. von Webera a dvě drobnosti P. Prousta. Tři duchovní písně s vlastním klavírním doprovodem zazpíval Mgr. Michal Mynář a na housle společně s varhanami zaznělo v jeho podání Bachovo Prelude in G Major. Samostatné varhanní

skladby ponejvíce pocházely z barokní doby, od autorů G. F. Händla, Ch. H. Rincka a M. A. Charpentiera. Jeho Te Deum, jinak znělku Intervize, určitě poznali všichni posluchači. Velké překvapení je čekalo také na konci koncertu. Všichni účinkující už stáli před obecnstvem při závěrečné děkovačce a najednou se znovu rozezněly varhany hudbou z baletu Labutí jezero od P. I. Čajkovského. Když dozněla, ukázalo se, že ji přednesla teprve desetiletá Maruška Žůrková, možná příští následovnice svého tatínka Antonína. Svým krásným hudebním přídatkem určitě všechny potěšila.

Malá varhanice Maruška

Hraje a zpívá Mgr. Michal Mynář

Závěrečná „děkovačka“

Bohatý život v kostele svatého Václava

V posledním čísle Sazovických novin jsem zmiňovala některé významné dny, které proběhnou v našem kostele. V realu jich bylo více, než jsme původně plánovali. Tak čtete. V sobotu 13. května, ve výroční den vysvěcení kostela sv. Václava, se členové Sboru dobrovolných hasičů Sazovice zúčastnili **slavnostní mše svaté u příležitosti 120 let od založení hasičského sboru v obci**. Mše byla sloužena za všechny živé a zemřelé hasiče naší obce. K bohoslužbě se připojila také zdejší základní škola, která slavila 150. výročí své existence.

Mši celebroidal náš pan farář, otec Michal Šálek. V promluvě hovořil o životě v naší vesnici před výše uvedenými lety. O důležitosti hasičského sboru, který pomáhal a pomáhá hlavně v různých krizových situacích, ať to jsou požáry, záplavy nebo epidemické choroby. V této souvislosti otec Šálek také vzpomněl zahájení děkovných poutí k Panně Marii do Štípy, které mají v naší obci mnohaletou tradici.

Obecná škola v obci měla také svůj velký význam (v té době nebyla samozřejmostí v každé vesnici). Nejen že učila žáčky po stránce teoretické, morální a náboženské, ale připravovala je i do praktického života. Vždyť u mnohých skončilo jejich vzdělávání právě v 5. třídě. (Otec Michal čerpal historická fakta z publikace *Obec Sazovice, kterou v r. 2016 zpracovaly autorky Věra Nejezová a Věra Velísková*.)

Ve středu 31. května byla v našem kostele sloužena mše svatá za všechny mladé rodiny naší obce a farnosti. Tento den nazýváme **Malou poutí rodin** právě ke cti sv. Zdislavy, patronky rodin, snoubenců a dospívající mládeže.

Po mši svaté vždy děti (i ostatní) dostanou obrázky s danou tematikou – tzn. ze života sv. Zdislavy. Všem přítomným bylo po mši nabídnuto malé občerstvení a pro děti bylo připraveno také trochu zábavy. Dostaly krásné velké celofánové balonky a podle vlastní fantazie si mohly nazdobit předem upečené perníčky – srdíčka, ptáčky... Děkuji všem ochotným „děvčatům“ – paním i slečnám, které napekly výborné buchty, bílkové chlebičky, muffiny a zmiňované perníčky. Myslím, že to byla krásná, byť krátká oslava spolupatronky našeho kostela. Taky sluníčko nám přálo, bylo hezky teplo. Všichni byli spokojení a s úsměvem odcházeli domů.

V neděli 18. června proběhl v našem kostele další z mnoha **varhanních koncertů Antonína Žůrka a jeho hostů**. Tyto koncerty se staly už krásnou tradicí našeho kostela. Nevím, že by někde v okolních kostelech byly tak často slyšet skladby starých mistrů a přitom zazněly nejen tóny varhan, ale i fléten, houslí nebo dokonce zpěv. Pro milovníky tohoto druhu hudby je to jistě vždy krásný zážitek.

A konečně se dostávám k té nejdůležitější i když neplánované akci v našem kostele.

Ve čtvrtek 6. července 2023 se biskupové Čech, Moravy a Slezska a také apoštolský nuncius Jude Thaddeus Okolo spolu s několika dalšími kněžími rozhodli slavit v rámci plenárního zasedání České biskupské konference na Velehradě **večerní mši svatou** v našem kostele sv. Václava v Sazovicích. Hlavním celebrantem byl nově jmenovaný **ostravsko-opavský biskup Martin David**, kazatelem **biskup Václav Malý**.

V závěru mše svaté poděkovali krojovaní zastupci sazovických věřících předsedajícím, nově zvolenému biskupovi P. Martinu Davidovi a předali mu kytič a dárkovou tašku. Dále poděkovala p. Marie Rapantová, členka výboru spolku sv. Václava, všem biskupům a zvláště nunciovi za tuto historickou návštěvu, díky níž získal kostel to nejvyšší ocenění, jakého se mu mohlo dostat. **6. července 2023 bude patřit k nejvýznamnějším dnům v životě našeho kostela.**

Také otci Thaddeusovi bylo poděkováno a byl obdarován stejně jako biskup Martin David. Po mši svaté si všichni hosté vyslechli výklad o vybudování sazovického kostela a o životě v něm a společně se vyfotografovali sami a pak i s našimi krojovanými. Poté se odebrali na večeři do restaurace Na Koupališti. Všem biskupům byla předána malá pozornost (oz-

dobná svíčka, med, slivovice) jako pozdrav ze Sazovic. Připojen byl i list, který představil všechna ocenění doposud kostelu udělená. „Když přijede biskup, je to událost, a tady jsme jich mohli přivítat šestnáct. Pro celou farnost to bylo veliké povzbuzení,“ shrnul zdejší duchovní správce a farář v blízkých Mysločovicích P. Michal Šálek. (převzato z Diecézního zpravodajství KT 28).

Dovolte mi, abych poděkovala všem, kteří se podíleli na přípravě celé akce (generální

úklid kostela, praní a žehlení oltářních pláten a ministrantských rochet, květinová výzdoba) a na její realizaci (secvičení ministrantů, dovoz lavic, organizace dopravy), a tak přispěli k důstojnému průběhu slavnostní mše svaté. Dále děkuji Sazovickým za ochotné zajištění dárků pro biskupy (jako pozdrav ze Sazovic) a večerního pohoštění. A děkuji také vám, krojovaným, kteří jste byli ozdobou celé slavnosti.

Myslím, že za předchozích šest měsíců byl

život v našem kostele opět velice rušný, zájímavý a krásný.

Přijďte i vy na akce, které v kostele probíhají, ať jste věřící nebo ne. Kostel je určen pro všechny a jistě tady neuslyšíte nic špatného. Ba naopak. Mnohá slova a myšlenky nás mohou povzbudit a obohatit.

Přeji krásný zbytek prázdnin a dovolených. Načerpejte nové zážitky a chuť do života.

Marie Rapantová,
členka výboru Spolku sv. Václava

Sv. Zdislava, patronka rodin

Zábava pro děti

Balony udělaly radost

Pontifikální mše svatá

Z průběhu bohoslužby

Výklad o kostele sv. Václava

Pozdravení s apoštolským nunciem J. Th. Okolem

Kázání pražského biskupa P. Václava Malého

Všichni vzácní hosté

PŘEHLED OCENĚNÍ udělených kostelu sv. Václava v Sazovicích

Ačkoli se kostel sv. Václava v Sazovicích může mnohým osobám jevit jako malý a bezvýznamný, pouze filiální, za svou šestiletou existenci vzbudil svou moderností, jednoduchostí a nadčasovostí už mnoho zájmu a pozornosti u veřejnosti i odborníků a získal celou řadu významných ocenění.

2017 /rok vysvěcení

- zvláštní cena poroty v architektonické soutěži **Best of Realty 2017**
- nominace do 2.ročníku České ceny za architekturu
- prestižní kanadský architektonický časopis Azure zařadil kostel sv. Václava jako jediný sakrální objekt mezi **TOP 10 nejlepších staveb světa**, (výběr proběhl bez předchozí nominace)

2018

- vítěz 3. ročníku české soutěže **Interiér roku 2017** v kategorii Veřejný prostor II (kanceláře, školy, obchody)
- **Grand Prix architektů** - Národní cena za architekturu 2018 v kategorii Novostavba

2020

- **dvoji ocenění** v kategorii **Patria Nostra 2020** udělené ve stejném roce Správou Pražského hradu a společností Czech Architecture Week jedinému subjektu :
- **ocenění od Arcibiskupství pražského**, z rukou Dominika kardinála Duky OP, „za příkladnou péči a vytváření podmínek pro duchovní život českého venkova v letech 1990 – 2020, za vybudování kostela sv. Václava jako náboženského, kulturního a komunitního stánku obce.“ (V roce 2020 udělilo Arcibiskupství pražské pouze tuto jedinou cenu.)
- **ocenění od krajských hejtmánů**, z rukou Jiřího Čunka, hejtmána Zlínského kraje, „za příkladný investiční a architektonický počín přispívající k rozvoji venkova kraje v letech 1990 – 2020, za mimořádné úsilí o vybudování kostela svatého Václava v obci Sazovice.“

V Sazovicích 6.7.2023

Moje pouť do Santiaga de Compostela (Rozhovor s p. Vlastimilem Potočným)

Vlastiku, 7. července uplynul už celý rok od začátku vaší pouti do španělského poutního místa Santiago de Compostela. Protože dlouho nedošlo k uspořádání plánované besedy o této vaší cestě, dovolila jsem si vás požádat alespoň o rozhovor pro naše Sazovické noviny. Netušila jsem, že než vyjdou tiskem, uskuteční se i zmíněná beseda. Snad to našemu novinovému rozhovoru nebude na škodu.

Vaše pouť začala 7. července 2022, kdy jste se na ni vydal od našeho kostela sv. Václava. Proč jste se rozhodl zrovna pro toto datum? Mělo pro vás nějaký důležitější význam?

Datum začátku pouti žádný skrytý význam neneslo. Chtěli jsme, jelikož začátek cesty probíhal ve dvou, vyrazit co možná nejdříve od začátku prázdnin, abychom mohli být co nejdéle spolu na cestě. Čas mé přítelkyně Janičky byl omezen návratem do zaměstnání, a tak bylo potřeba jej využít. A jelikož 7. července jsme už byli nachystaní, nebylo na čekat.

Pokud si vzpomínám, podnikl jste nějaké kratší pouti už dříve. Kam směřovaly, kdy jste se na ně vydal a kolik kilometrů přibližně měřily? A trénoval jste nějak chůzi před touto náročnou cestou?

Když nepočítám nějaké jednodenní túry, tak taková větší pěší pouť byla jen jedna. V roce 2016 jsem se vydal s kamarádkami Mončou a Verčou pěšky do Polska na Světové dny mládeže. Byla to podstatně kratší trasa. Měřila zhruba 180 km a stihli jsme ji ujit za jeden týden. A popravdě, myslel jsem, že u té jedné pouti i zůstanu. Trénovat jsem chtěl, ale projít jsem se byl jen dvakrát a to jsem neušel více než 15 km. Takže prakticky jsem začal bez jakéhokoliv tréninku.

Délka poutní trasy od nás do Santiaga měří asi 3 200 km. Šel jste podle mapy, navigace nebo vyznačené poutní stezky? Kudy a jakou krajinou vaše pouť převážně vedla?

3200 kilometrů jsem si taky myslel. Nakonec to bylo trošičku víc. Mapa v telefonu mi byla velkým pomocníkem, ale snažil jsem se řídit spíše místním značením trasy. To bylo mnohem zajímavější, ale často to přidalo nějaký kilometr navíc. Až na pár rovinatých úseků byla krajina hodně kopcovitá, což bylo ze začátku fyzicky náročné, ale výborný trénink na Alpy a Pyreneje, které jsem musel také překonat. Jižní Morava a Španělsko byly krajiny nejvíce otevřené. Od Alp po Pyreneje to naopak byla poměrně lesnatá cesta.

Které státy jste na své cestě prošel?

Začali jsme naší domovinou a pak se přesunuli do Rakouska. Pak byla krátká „procházka“ Německem a návrat zpět do Rakouska.

Poté už jen Švýcarsko, Francie a samotné Španělsko.

Kolik vážil váš batoh a které věci jste s sebou nesl jako nezbytné? A které vám na cestě nakonec chyběly? Jak dlouho vydržely boty?

Pokud si dobře pamatuji tak to bylo kolem 14-15 kg. A všechny věci byly více méně nezbytné. Už mé balení jsem přizpůsobil jisté nezbytnosti. Občas mi chyběl teplejší spacák, ale to se ve Francii vyřešilo. První boty jsem vyhodil po asi 700-750 km.

Kolik km přibližně měřila vaše denní trasa? Stanovil jste si ji předem nebo to ponechal náhodě? Co všechno její splnění ovlivňovalo?

Denní nášlap byl velmi různorodý, ale průměrně jsem se dostal na 25 km. Každý den jsem si orientační cíl stanovil, ale většinou byl dál, než jsem skutečně došel. Dost často to byl start daného dne, protože když vstanete 3-4 hodiny po východu slunce, tak se to těžko dohání.

Část cesty vás doprovázela vaše přítelkyně Jana, která se pak musela vrátit do zaměstnání. Odkud a kam jste šli společně?

S Jančou jsme se setkali ještě před Brnem, ve Křtinách, asi po čtyřech dnech samostatného putování. A společně jsme dokráčeli do městečka Vocklabruck, které se nachází nedaleko místa mého bývalého rakouského zaměstnání, takže jsme si stihli udělat i exkurzi, než mi odjela zpět domů.

Jakým způsobem a jak často probíhalo vaše spojení s domovem?

Přibližně tak jednou, dvakrát do měsíce. Většinou telefonicky, popřípadě nějaká ta sms.

Jak jste se stravoval a kde nocoval?

Strava je, řekl bych, obsáhlé téma a nocování ještě obsáhlejší. Ve zkratce: jídlo představovaly hlavně prodejny pečiva a samoobsluhy (nikomu jsem nechtěl otrhávat úrodu na stromech, to jen se souhlasem) v kombinaci s vlastním vařením. A nocování... po hranice mezi Francií a Španělskem převážně venku pod tarpem (tj. stanem bez podlahy), případně kde se dalo, třeba na veřejných záchodcích nebo v různých lesních přístřešcích. A ve Španělsku to byly ubytovny pro poutníky.

Na takové dlouhé cestě hraje rozhodující roli počasí. Jak to vám přálo?

Ono zase není tak důležité jak zrovna je, pokud jste se rozhodli dojít do „cíle“. To pak jdete v jakémkoli počasí. Proč? Protože vás nebaví stát zbytečně na jednom místě a víte nebo minimálně tušíte, že vás něco hezkého potká i v nečase. A stejně, po každém dešti vyjde slunce.

Kdy a kde jste měl na své cestě největší krizi? Nebo jich bylo víc? Co bylo jejich příčinou?

Všechny nezbytnosti včetně zdravých nohou

Cesta má přede mnou v dáli mizí...

Gáblík ještě s úsměvem

Setkání s mušketýry

Jedna z prvních byla asi hned na začátku, když mě začalo bolet netréované koleno. Další ve Švýcarsku, když jsem šel podél skály a měl pod sebou asi 150m sráz a poslední ve Francii, které předcházela skvělá večere.

V které zemi se vám nejvíc líbilo a co konkrétně (krajina, příroda, lidé...)?

Je těžké vybrat konkrétně, každá ze zemí nabídla spoustu zážitků, nádherných scénérií i milé a ochotné lidi. Zůstane mi v hlavě jak přechod nejvyššího bodu trasy v Alpách, tak nádherný výhled na švýcarská jezera, či šumění oceánu na konci cesty.

Spřátelil jste se na své pouti s někým více nebo to byla jen krátká letmá setkání?

Krátkých letmých setkání bylo nespočet. Ať už s poutníky nebo místními a spousta z nich mi zůstala v paměti. Ale jsou i, troufám si říct, hlubší přátelství. A s některými lidmi si čas od času napíšeme.

Vedl jste si nějaký cestovní deník, kam jste zapisoval své zážitky, dojmy, myšlenky?

Vše, co jsme spolu nebo později i já sám zažil, jsem vypsál na náš blog www.nasecestajecil.com. Tam je zaznamenán každý den pouti. Není to úplně do detailu, ale potřeba zaznamenávat zážitky tak, aby o nich mohli lidé číst, byla uspokojena. Časem to třeba přepíšu do jiné literární formy.

Kdy jste dorazil do cíle (datum)? Kolik měsíců a dní jste byl na cestě?

Do cíle? Takový přístup jsem neměl. Samotná cesta byla cílem. Santiago de Compostela a Atlantský oceán byly příjemné třešničky na dortu. A k těm třešničkám to trvalo 140, potažmo 142 dnů. Datově pak 24. 11. 2022 a 26. 11. 2022.

Jak vás uvítalo samotné Santiago? Jak na vás zapůsobilo, jaké dojmy jste si odnesl?

Byl jsem z toho „naměkko“. Po tolika dnech vás to dostane. Byl jsem smutný, že to pomalu končí. Vděčný, že jsem takovou pouť mohl podniknout. Hrdý sám na sebe, že se mi bez úhony podařilo dorazit do Santiaga. Unavený, protože poslední dny jsem byl trochu nemocný. A zároveň velmi šťastný, protože jsem si splnil sen. Díky Bohu.

Jak jste přicestoval ze Španělska domů?

Ze Španělska už to byla rychlá cesta. Prvně jsem přemýšlel o kombinaci autobus (Španělsko/Francie) – vlak (Francie/Česko), ale nakonec vyhrál jen autobus až do Prahy. Respektive dva spoje, dohromady asi 34 hodin cesty. Z Prahy pak vyšel lépe vlak. A posledních pár kilometrů k mé milé jsem po Olomouci ušel opět pěšky.

Známa stand-up komička Adéla Elbel, která pouť do Santiaga de Compostela podnikla už třikrát a se svým partnerem Michalem Rožkem dokonce napsala knihu Santiago, má lásko, se vyjádřila, že „celodenní chůze umožňuje přemýšlení, odhazování nepotřebných myšlenek a starostí, nacházení východisek, která by člověka jinak nenašla.“ Můžete jí dát za pravdu? Ovlivnila

či změnila pouť nějak i vaši víru, myšlení, názory na lidi a svět?

S tím mohu souhlasit. Máte opravdu celý den jen pro sebe a své myšlenky, pokud chcete. Pouť mě změnila hodně, nejvíc to asi vidí lidé, kteří mě znají. Ti vědí, jaký jsem byl před poutí a jaký jsem po návratu. Z mého pohledu je asi má víra více osobnější. Jsem vděčnější a klidnější. Na změně svého myšlení jsem začal pracovat už při pracovním pobytu v Rakousku, nicméně na cestě do Santiaga jsem mohl každý den zakoušet praxi a posilovat svou vůli. Svět je dobré a krásné místo. Žije zde velká spousta dobrosrdečných lidí, jen je nevidíme. Myslím, že jsme se zapomněli na ostatní lidi usmívat a pak se divíme, že se oni neusmívají na nás. My se ale ostatních bojíme, proto svá srdce neotevíráme, proto se raději schováváme pod maskami lhostejnosti, zloby a jim podobných vlastností a myslíme si, že nás ochrání.

Uvažujete v budoucnu o nějaké další pouti? Určitě...

Vlastiku, děkuji za vaši ochotu a zajímavé odpovědi, které dosvědčují, že jste putoval „s otevřenými očima“. Přeji vám, abyste podobné putování mohl prožít ještě mnohokrát a mnohokrát si mohl říct „Naše cesta je cíl“.

Rozhovor připravila Mgr. Věra Nejezová

Slov netřeba

Do Santiaga ještě 2 130 km

Šťastnou cestu, poutníku

Z Moravy až na konec světa

Prázdninový pozdrav z knihovny

Milí čtenáři i nečtenáři, zdravím vás z naší knihovny. Léto je v plném proudu, prožíváme čas prázdnin, odpočinku a dovolených. Právě v tomto období je třeba na chvíli vypnout a umět se plně věnovat nejen sám sobě, ale taky dětem. Pro toho, kdo rád čte, mám dobrou radu. Zastavte se u nás v obecní knihovně, věřím, že výběr nabízených knih nikoho nezklame.

V minulém čísle Sazovických novin jsem se zmiňovala, že knihovnu navštíví děti ze školní družiny ZŠ v Sazovicích. Na požádání paní učitelky jsem si pro děti připravila besedu na téma **pranostiky**. Beseda se vydařila, děti byly vzornými i aktivními posluchači. S nadšením plnily úkoly týkající se daného tématu. Na nástěnce našly pro každý měsíc v roce několik pranostik a společně jsme si vysvětlovali jejich význam. Protože bylo před Velikonocemi, měly děti v knihovně ukryté překvapení – plnou ošatku čokoládových vajíček.

Povídání o vzniku a významu pranostik jsem připravila také na dubnovou besedu pro **naše seniorky**. Lovily jsme v paměti a každá z nás nějakou pranostiku vztahující se k danému měsíci, nebo dokonce dni, znala. A ty, co jsme neznaly, tak jsme si je snad do naší paměti doplnily.

V měsíci květnu 2023 se naše knihovna připojila ke členům **svazu SKIP** (Svaz knihovníků a informačních pracovníků ČR) a ihned se zapojila do projektu **S knížkou do života** (Bookstart). **Je to mezinárodní projekt na podporu čtenářství**. Jedním z cílů projektu je dovést rodiče k pochopení významu čte-

nářských dovedností pro rozvoj dítěte i jeho budoucnost (podrobnosti o tomto projektu se dovíte v knihovně). Při letošním slavnostním **Vítání občánků** do života rodiče obdrželi sadu dárků od knihovny a také pozvánku, aby se přišli i s miminkem do knihovny podívat. Někteří rodiče už knihovnu s malinkými dětmi navštěvují.

V červnu, těsně před koncem školního roku, proběhlo v knihovně **Pasování prvňáčků na čtenáře**. Akce se zúčastnilo 10 žáčků, jejich paní učitelka Mgr. Erika Nováková a také paní starostka Ing. Michaela Vajdíková, která dětem přečetla pohádku. Děti musely splnit tři úkoly: 1. prokázat znalost pohádkových dvojic a názvů pohádek, do kterých každá dvojice patří,

2. vyluštit křížovku, kde prokázaly znalost číslic a psaní, a nakonec měl každý za úkol přečíst krátký text. Veliké poděkování patří paní učitelce, která děti perfektně připravila k výbornému zvládnutí všech požadovaných úkolů.

Po vyslechnutí čtenářské slibu paní starostka jako **královna Knihoslava, pasovala děti pohádkovým mečem na čtenáře**. Každý nový čtenář dostal pamětní list, knihu pohádek, pitíčko a sladkost. Děti byly nadšené a slibovaly, jak budou do knihovny chodit. Malí čtenáři dostali také přihlášku do knihovny a teď už záleží jenom na rodičích, jak své dítě povedou ke čtení. Všechny děti jsou moc šikovné a bylo by škoda je při práci s knihou nepodporovat. **Milí rodiče**, věřím, že těmto malým čtenářům přihlášku vyplníte a také se přijdete s nimi do knihovny alespoň podívat.

Knihovna je otevřena každý čtvrtek od 14.00 hod do 19.30 hod.

Tak bude otevřena i o prázdninách v červenci.

V měsíci srpnu bude zavřena.

Půjčování začne znovu první čtvrtek v měsíci září 2023.

V naší knihovně je plno knih, které vám mohou zpříjemnit vaši dovolenou, pokud ji chcete trávit v klidu a pohodě doma, na chatě nebo někde u vody. **Všem přeji krásné počasí a ve zdraví prožité zasloužené chvíle volna.**

**Na shledanou v knihovně
Marie Ordánová**

V zápalu luštění

Bude to správně?

Už jsme čtenáři

Pohodličko, počteníčko

Zprávičky ze včelařského kroužku

Celé jaro jsme pilně pracovali a starali jsme se o včelky. Museli jsme je kontrolovat častěji, aby se nám nevyrojíly. Jak je známo, v měsíci květnu se včelky rojí nejvíce. Je to jejich přirozený způsob rozmnožování. Když si do úlu dělnice nanosily dostatečné množství medu, dovolili jsme si jim část odebrat a vytočili jsme ho. Pro některé to byla první zkušenost s vytáčením medu a poprvé spatřili medomet a sami si zkusili „odvíčkovat“ medové plástve. Za odměnu dostalo každé dítě skleničku sladké a zdravé dobroty domů.

V dubnu jsme se po delší covidové přestávce zúčastnili soutěže včelařských kroužků Zlínského kraje „Zlatá včela“. Do malé vesničky Oznice (u Vsetína) nás pozval místní včelařský kroužek, který se vůbec poprvé soutěže zúčastnil, a tudíž neměl možnost čerpat ze zkušeností předešlých let. Klobouk dolů!

Jedno krásné sobotní dubnové ráno jsme tedy vyrazili směrem na Vsetín. Po přátelském přivítání jsme si pochutnali na čerstvých palačinkách, které ochotné místní ženy před našima očima osmažily a naplnily podle našeho přání. Všechny děti dostaly balíček s překvapením a krásné červené tričko nápisem Zlatá včela 2023 Oznice. Poté nás rozdělili do skupinek a s přiděleným vedoucím chodily děti po stanovištích a plnily soutěžní úkoly.

Náš kroužek reprezentovaly tři děti. Nejlépe z nich si vedl Vladimír Broža, který obsadil 5. místo.

Na zpestření soutěže byla pro děti připravena ukázka hasičského zásahu a všichni jsme si mohli vyzkoušet jízdu na konících. Odvážnější si zvolili většího koně a ti méně odvážní poníka.

Zajímavá byla prohlídka zámku ve Vsetíně, kde jsme měli možnost seznámit se s vystavenými výrobky společnosti TON a projít si interaktivní výstavu historie dřevařství. Dozvěděli jsme se, které význam-

né firmy na Vsetínsku působily a působí. Ze zámekské věže jsme měli krásný rozhled po okolí a cestou jsme se na každém patře mohli zastavit a prohlédnout si vystavené exponáty domácích zvířat, ptáků a ryb nebo se podívat na otočnou mapu a pozorovat, jak se mění obloha. Ve sklepě jsme si prohlédli černou kuchyni a vyzkoušeli jsme si rytířskou výzbroj.

Na zámku se nám moc líbilo a pokud budete mít cestu na Vsetín, tak si udělejte krátkou zastávku a podívejte se do zámku i vy. Nebudete litovat!

Celá sobota proběhla v klidném, přátelském prostředí. Jsme rádi, že jsme měli možnost poznat Oznici i některé její obyvatele.

Oznice je malá malebná vesnice na Vsetínsku, více jak polovina jejího území je pokryta lesy. Ve vesničce je hodně zajímavostí, například: dřevěná zvonice se dvěma zvony, pomník císaře Františka Josefa I., pomník T.G.Masaryka... Zaujalo mne, že je zde zastávka s názvem „U školy“. Byla jsem zvědavá, proč se tak zastávka jmenuje, když tam žádná škola není. Dozvěděla jsem se, že přímo

naproti zastávce je budova bývalé školy. Dnes se pronajímá na oslavy a v druhém patře jsou byty. V přístavbě se nachází ne přímo školka, ale mateřské centrum pro děti. Najdeme tu i malou prodejnu potravin, restauraci s krásným sálem obecního úřadu, pěkně opravený obecní úřad... Celkově na mne udělala vesnička moc milý dojem, hlavně díky příjemným a milým lidem.

V červnu jsme si ještě udělali radost a navštívili jsme kino v době, kdy ve Zlíně probíhal Dětský filmový festival. Měli jsme to štěstí, že bulharský film „PŘÍPAD TESLA“, který jsme si vybrali, osobně uvedl scénárista a režisér Andrey Hadjivasilev. Přivítal nás přáním hezkého dne v překvapivě dobré češtině. Stručně se představil – to již v angličtině a požádal nás, abychom na konci filmu ještě neodcházeli, že pro nás mají překvapení. Tím byl rozhovor s ním o právě zhlédnutém snímku, a dokonce společná fotografie s našimi dětmi a drobný dárek pro každé z nich. Kino se nám všem moc líbilo a rádi na tento výlet budeme vzpomínat. Přejeme všem čtenářům krásné léto.

Jitka Kučerová, vedoucí kroužku

Snímek s panem režisérem

Myslivecký spolek Háj

(Činnost spolku v r. 2022)

Zhodnocení činnosti Mysliveckého spolku Háj za rok 2022 proběhlo na výroční členské schůzi konané 4. března v Sazovicích. Uplynulý rok 2022 byl pro myslivce rokem volebním. Svou činnost ve výboru spolku ukončili p. Zdenek Andrýsek a p. Václav Palka st., kteří se na chodu spolku podíleli několik desítek let. Zároveň byl zvolen výbor nový, který má následující složení: Daniel Vojáček – předseda spolku, Pavel Kučera – místopředseda, brigád. referent, zvěřinář, Miloslav Jančík – jednatel, Tomáš Ordán – hospodář, Martin Šoc – pokladník.

Václav Palka ml. – předseda revizní komise Oblíbený a hojně navštěvovaný myslivecký ples se v r. 2022 nekonal. Důvodem byla nejasná situace ohledně vývoje pandemie covidu 19. Finanční výpadek z nekonání plesu byl alespoň částečně nahrazen brigádnickou činností pro obec Sazovice a Machová. V součinnosti s těmito obcemi probíhala údržba i výsadba oplocenek v honitbě, například v lokalitě Korbele byl jejich stav skutečně špatný. Proběhlo rovněž odstranění nefunkčního oplocení v části Tabulka.

Myslivci už řadu let spolupracují se školami i dalšími subjekty v obcích zejména při akcích pro děti (Den dětí, Vítání prázdnin).

Ve spolupráci se sazovickou školou se každoročně podílejí na přípravě i průběhu přírodovědné soutěže pro žáky okolních škol. Na tuto soutěž myslivci také finančně přispívají částkou 1 000 Kč.

Starosti myslivcům působí zejména stavy zvěře. Drobná zvěř mizí v posledních letech z krajiny stále rychleji navzdory budování biokoridorů a mysliveckých políček, na které dostávají myslivci dotace. Zato každoročně stoupají stavy odlovených lišek, kun a další škodné, mezi níž se vyskytují i nepůvodní druhy. V uplynulém roce se na nízkých stavech drobné zvěře podílelo i špatné počasí, a tak byl uskutečněn pouze jeden hon, či

spíše vycházka, která se konala 19. listopadu. Vydařila se i následující poslední leč, při níž byl pasován na myslivce člen spolku p. Michal Rulf. V komornější formě pak proběhla 29. prosince ještě jedna vycházka.

V odlovu spárkaté zvěře tvoří největší počet úlovků zvěř srnčí. V poslední době dochází ve velké míře k obnovování polních cest, které rozlehlé lány rozčleňují na menší celky. Myslivci tuto činnost nejdříve vítali, nyní si ale stále více uvědomují, že pohyb lidí po těchto obnovených komunikacích ještě víc a častěji ruší zvěř, a tak těmto změnám nejsou příliš nakloněni. Při tomto zvýšeném po-

hybu lidí v krajině musí být daleko opatrnější např. také při střelbě na čekané.

V roce 2022 byli mezi členy spolku přijati dva noví uchazeči, p. Michal Rulf a p. Jan Komrská a na provedení praxe nastoupil p. Vladimír Valčík, který úspěšně složil ZK z myslivosti, a nyní jej čeká roční zkušební doba, než bude do spolku také přijat.

Od dubna 2022 běžel také poslední rok nájemní smlouvy MS Háj s honebním společenstvem. Valná hromada honebního společenstva konaná 8. září 2022 rozhodla o pokračování tohoto nájmu, který ale bude nově navýšen.

POČTY ODLOVENÉ ZVĚŘE V R. 2022:

Srnčí:

srnec – 10 ks,

srna – 3 ks,

srnče – 5 ks

Dančí: 3 ks

Černá: 3 ks

Škodná:

liška – 36 ks, kuna – 6 ks, psík – 1 ks,

mýval – 2 ks

Podle podkladů z výroční zprávy MS Háj za r. 2022 zpracovala Věra Nejezová

Folklór očima Luňáků

Napadlo mě zeptat se našich bývalých členů Konopky, co pro ně soubor znamenal a co pro ně znamená cimbálka Luňák, ve které teď hrají:

Barča Milinková (violové kontry): „Konopka mi pomohla vyšlapat mou cestičku k folkloru. Díky ní jsem poprvé začala poznávat naše nářečí, tance a celkově naši kulturu. Luňák mě naučil folklór milovat. Díky němu jsem se přestala bát zpívat před lidmi a odbourala jsem strach z druhých hlasů. Začalo mě bavit si s hudbou „hrát“ a ne ji jen hrát.“

Zuzka Janečková (houslové kontry): „Konopka je pro mě dětství a taky pocit toho, že jsem se vždy cítila jako princezna, když mě mamka oblékla do kroje. A Luňák je pro mě doslova jako druhá rodina. A pokaždé, když spolu hrajeme, je to pocit, že jsem se správnými lidmi na správném místě.“

Evča Svobodová (flétny): „Když se řekne DFS Konopka, vzpomenu si i na několik textů z pásem, které jsme nacvičovali a které jsem si jako malá přeříkávala i jen tak pro radost, když jsem si doma hrála s panenkami. Je to pro mě takové zprostředkování živé tradice a pokaždé, když vidím ty malé dětičky v krojích, tak mám neuvěřitelnou radost z toho, že tato tradice pokračuje. CM Luňák pro mě má speciální místo v srdci stejně tak jako Konopka. A i když mám někdy špatnou náladu nebo mě něco tíží, tím raději si jdu zahrát, zazpívat a pokecat do naší cimbálovky, protože vím, že budu odcházet uvolněná a s dobrou náladou. Už si ani nedokážu představit, co bych dělala, kdybych nehrála v naší cimbálovce. Letos je to 10 let, co mám tu čest být jejím členem, tak doufám, že to bude ještě déle, protože jak říkáme, je to taková naše folklorní rodina.“

Ivča Pospíšilová (flétny): „Konopka pro mě znamená vůbec nějaký začátek mého vztahu k folkloru. Když zavzpomínám na zkoušky, pořádně jsem se tam vždycky vyřádila s děčkami a bylo mi hned líp. Teď už pokračuju jen v Luňáku, ale myslím si, že jsem se do cimbálovky dostala hlavně díky Konopce a za to jsem vděč-

ná. Luňák pro mě znamená fakt hodně. Máme skvělou partu, hodně zábavy, a když se ocitneme v nějaké překérní situaci, ať už na vystoupení nebo na zkoušce, najde se vždycky nějaká sranda, které se zasmějem a zlepší nám náladu. Od doby, co do cimbálovky chodím, jsme, si myslím, udělali hoodně velký pokrok. Vlastně si to nemyslím jen já, ale už jsem to slyšela i od ostatních, co nás poslouchají. Líbí se mi naše kroje, písničky, které hrajeme, ale nejvíc se mi líbí, že nás cimbálovka baví, a to je na tom to nejdůležitější.“

Ivanka na to kápla. Všichni udělali za těch několik let hraní v cimbálce obrovský pokrok a doslova zrají před očima. Kdo přišel na naše červnové posezení u cimbálu a sleduje děcka od počátku, tak to jistě může potvrdit. Zmizelo to nekonečné listování v ještě nekonečnějších zpěvnících. Najednou je pryč ta „čínská lidová muzika“, jak jsme občas vtipkovali na své konto, když to někde falešně zaskřípalo.

Zvýšil se i věkový průměr cimbálovky, čímž se hezky vyřešil například ostych, který náš basista Toňa občas odstraňuje panákem. Pak už mu většinou nevádí, že se budou hrát i jeho neoblíbené karičky a pěkně to válí. Hraje na basu teprve šestým rokem. A třeba Barča Milinková se na violu začala učit před pěti lety. Všichni nám neskutečně rostou před očima a hlavně je na nich skutečně vidět, že nehrají jen tělem, ale i duší.

Ale je to pravda i o posluchačích, pro které s radostí hrajeme a zpíváme. Takže děkujeme všem malinkým, velkým i starším, kteří nám dali přednost před pátečním vysíláním televize. Dokonce jsme z domu vylákali i nevidomého strýca Ivana v doprovodu našeho „svatého Josefa“ a oba spokojeně odcházeli skoro mezi posledními. No, byl to povedený večer a těšíme se na další. Pozn.: Piráti z Kari-biku příště budou!

**Michaela Navrátilová,
vedoucí DFS Konopka**

Chropyně – Hanácké slavnosti

BIKE TEAM SAZOVICE, z.s. – 1. polovina sezóny 2023

Milí čtenáři a čtenářky Sazovických novin, cyklistická sezóna 2023 je v plném proudu. Rád bych se v tomto srpnovém čísle věnoval zejména dvěma zásadním akcím, kterých se naši členové zúčastnili.

První z nich je **CAPE EPIC**, zcela určitě nejznámější a pravděpodobně jeden z nejtěžších etapových závodů horských kol na světě. Závod se každoročně koná v Jihoafrické republice, v okolí Kapského Města. Jedná se o závod dvojčlenných týmů, který zahrnuje celkem osm závodních dnů. Celková délka závodu v roce 2023 činila 648 km s tím, že účastníci museli nastoupit celkem 15 475 výškových metrů. Závodu se účastní jak hobby cyklisté, tak profesionální závodníci, které je možné sledovat ve světovém poháru horských kol, na mistrovství světa či olympijských hrách. I pro tyto profesionální cyklisty se jedná o velmi prestižní závod. Zástupci našeho týmu se závodu účastnili podruhé, poprvé to bylo v roce 2019. Letos se rozhodla nástrahy závodu pokořit opět dvojice **Jaroslav Doležel a Pavel Miklík**.

Organizačně se jedná o jeden z nejlépe zajištěných závodů na světě, což můžeme jen potvrdit. Vše fungovalo perfektně, až neuvěřitelně perfektně na to, jak velké množství lidí se závodu účastní. Letos to bylo celkem cca 650 závodních dvojic z celého světa. Samostatnou kapitolu představují závodní tratě. Některé jsou okruhem, tj. startovní i cílové místo jsou shodné, některé jsou transferní, tj. startovní a cílová místa jsou různá. Každopádně všechny tratě jsou fantastické, vše, co si milovník MTB závodění může vysnit, na nich najde – dlouhá stoupání do vysoké nadmořské výšky s nádhernými výhledy, navazující dlouhé sjezdy, naproti tomu jsou zde krátké, ale hodně prudké výjezdy vinicemi. Ale hlavně úžasné single traily, tj. trasy pouze pro jedno jedoucí kolo. Výjimkou nejsou single traily dlouhé až 12 km a zároveň jsou velmi rozmanité (kamenité, písčité, v lese

s klopinkami, skoky apod.), prostě paráda se vším všudy. V letošní roce vše okořeněné deštěm ve druhé polovině závodu, který to vše celé ještě výrazně ztížil.

A jak se nám v závodě vedlo? S etapovými závody již máme zkušenosti (v roce 2021 jsme úspěšně absolvovali Swiss Epic ve Švýcarských Alpách), takže přípravě jsme věnovali opravdu velkou pozornost. Odjížděli jsme fyzicky velmi dobře připraveni, ale přesto jsme měli respekt a obavy, co s námi udělají jednak osmidenní porce závodění a jednak specifika spojená s africkým prostředím a stravou – žaludeční potíže jsou jedním z nejčastějších důvodů pro nedokončení závodu. Naším cílem bylo pohybovat se v kategorii Masters, tj. závodníků od 40 do 49 let, v první padesátce, s tím, že celkově se této kategorie účastnilo 225 závodních dvojic. Po Prologu se nám podařilo zařadit na 38. místo v kategorii a v další etapě jsme přijeli na 44. místě, takže spokojenost. Bohužel v průběhu třetího závodního dne nás doběhla právě specifika spojená s pobytom v africké zemi. Silné žaludeční potíže nám oběma nedovolily pořádně pojit a následně už ani pít, a proto jsme museli, na doporučení lékařů, v průběhu 6. závodního dne ze závodu odstoupit.

Zážitků, zkušeností a nových přátel jsme si však přivezli spoustu.

Druhou významnou akcí, o které bych se rád zmínil, je **BIKEMARATON DRÁSAL**. Letos se totiž jel jubilejní 30. ročník tohoto v České republice nejstaršího závodu horských kol. Závod nese jméno po Josefu Drásalovi, jednom z nejvyšších mužů v českých zemích, který žil svého času v Holešově a který údajně měřil 241 cm. Závod se koná na tradičních tratích v hostýnských kopcích a letos k jubileu byla pro závodníky připravena lahůdka, nejdelší trasa v délce 200 km, která nese jméno Obr Drásal. Kromě této ultra maratónské trasy mohli závodníci absolvo-

vat klasiku, která se jezdí celých 30 let, trasu v délce 120 km. Zároveň byly připraveny také trasy 55 km a 30 km.

Drásal je skutečně kultovní závod, který díky délce trati a její technické náročnosti s sebou nese nekonečný příval emocí, zážitků a příběhů. Několik hodin v sedle, stále soustředění na každý metr trati, protože jeden pád může znamenat konec nadějí, to s sebou nese ohromné fyzické i psychické vyčerpání. Letos se nám zde však zadařilo. Na tradiční trati 120 km jsme měli celkem 4 zástupce, z nichž tři se vešli v celkovém pořadí do TOP 40 a v kategorii mezi 10 nejlepších, což je historicky zatím nejvyšší počet. Výsledky všech našich členů na jednotlivých tratích: 120 km: **Doležel Jaroslav 30. celkově/6. v kategorii, Miklík Pavel 39./9., Beňačka Pavel 40./11.**, Čižmář Jan bohužel kvůli defektu závod nedokončil. Trasa 55 km: **Dalecký Jiří 197. místo celkově / 63. v kategorii**.

Kromě těchto dvou závodů jsme se však úspěšně účastnili také dalších klání, podrobné výsledky a fotografie najdete na našem facebookovém profilu pod adresou <https://www.facebook.com/BikeTeamSazovice>.

Pěkné léto a těšíme se na vás při dětských závodech v Sazovicích, jejichž předběžný termín je 16. 9. 2023.

BIKE TEAM SAZOVICE, z.s.

Pavel Miklík

Tip na výlet za humna

V letním čísle Sazovických novin už několik let nabízíme tipy na výlety do lokalit, které leží nedaleko naší obce a přitom jsou zajímavé a atraktivní pro děti i dospělé. Tentokrát vás zveme do Rymic.

Donedávna se hanácká obec Rymice nedaleko Holešova mohla chlubit především historickou tvrzí, v níž jsou vystaveny exponáty tvořící kdysi součást venkovského života na Hané, a několika po obci roztroušenými starými selskými chalupami s dobovým vybavením kováře, sedláře ad. Všechny jsou kryty doškovou střechou a najdete je přímo na místě, kde byly kdysi dávno postaveny, čímž se odlišují od jiných skanzenů, do kterých se soustřeďují stavby z různých míst dané oblasti. Do katastru obce Rymice byl přenesen pouze dřevěný větrný mlýn.

Vedle mohutné pozdně renesanční tvrze stojí sýpka a hospodářský dvůr, jehož prostranství obklopují ze čtyř stran budovy stájí, chlívů a skladů. Tyto zchátralé objekty s propadlými střechami ještě nedávno obec hyzdily a připomínaly neblahé doby, kdy v nich až do 70. let min. století hospodařilo JZD. Pak už jen léta chátraly.

Před třemi lety se do opravy památky pustilo Muzeum Kroměřížska a rekonstrukce musela být opravdu důkladná. Kromě částečně zřícených střech byly na dvou místech propadlé i stropní klenby, do objektů léta zatékalo.. Budovy bylo potřeba staticky zajistit, odvlhčit, opravit krovy, udělat nové přípojky sítí, fasády, terénní i sadové úpravy. Vše pod dohledem památkářů, protože celý tento komplex je nemovitou kulturní památkou.

Mezi nejvýznamnější šlechtické držitele panství patřil v 17. století slavný vojevůdce Albrecht z Valdštejna, který je spolu se Vsetínem a Lukovem získal sňatkem s Lukrácií Nekšovou z Landeka. Později (18. stol.) hospodářský dvůr využívali jezuité, kteří výnosy z Rymic financovali svůj konvikt v Olomouci. Náklady na zdařilou rekonstrukci celého areálu činily cca 130 milionů Kč a Muzeum Kroměřížska za tuto revitalizaci získalo v r. 2021 hlavní cenu v soutěži Stavba roku Zlínského kraje, v kategorii Stavby občanské vybavenosti. Hospodářský dvůr v Rymicích byl po rekonstrukci otevřen pro veřejnost 22. května 2022. V **křídle A** vznikl etnografický depozitář a konzervátorská dílna. V **křídle B** je vstup do areálu a pokladna a byla sem instalována etnografická expozice nazvaná **Od klásku ke kvásku**. Seznamuje návštěvníky s procesem setí a sklizení obilí, jeho dalšího zpracování na mouku a následného pečení chleba. V této expozici lidé najdou spoustu tradičních nástrojů, jejichž názvy jim dnes už budou znít cizokrajně, dozvědí se třeba, jak se vázala povřísla na róblu, mísilo těsto kopistem nebo jak fungovala mlátička obilí. **Křídlo C** slouží jako archeologický depozitář a zároveň se tu pořádají kulturní a vzdělá-

vací akce. Nachází se zde i návštěvnické zázemí s prodejnou občerstvení a je zde také možnost parkování. Obnovená památka – barokní hospodářský dvůr – představuje

architektonický komplex, který nabízí jedinečnou exkurzi do života na venkově v minulosti.

Podle MF Dnes zpracovala V. Nejezová

Opravený hospodářský dvůr

Výstava Od klásku ke kvásku

Skanzen přímo v dědině

Život v italském zajetí (vzpomínky italského legionáře Bohumila Tetoura)

FREGATTEN-LEUTNANT MEIXNER

Koncem měsíce se mezi námi, zajatci na Asině, objevila zajímavá osobnost – Fregatten-Leutnant Meixner. Přivezl si dva velké kufry, kde měl prádlo, knihy, šaty atd., věci to, jichž my jsme dosud postrádali, poněvadž jsme všechno zanechali v rakouských zákopech. Zároveň s ním došla kupa zajímavých zpráv, že pochází z potopené rakouské ponorky, že se již dvakrát pokusil o útěk ze zajetí, že byl již několikrát zavřen, poněvadž se nechce podrobit rozkazům italského velitelství. Ten se ihned jako nejstarší ujal velení našeho tábora, ale nevelel dlouho. Již nazítří byl od italského velitele tábora sesazen. Nato napsal stížnost na španělské velvyslanectví, v níž si stěžoval na špatné zacházení se zajatými rakouskými důstojníky a na špatné bytí. Stížnost, ačkoliv byla, pokud se týče bytí, zcela oprávněná, nešla zřejmě dále než ke správě tábora, jež ji asi hodila do koše a milého pana poručíka na pět dní zavřela. Onoho dne, kdy se vrátil z vězení, přišlo do našeho tábora patnáct důstojníků z Campo Perdu.

EHREN RAT

Počátkem měsíce října jsme dostali nového velitele, hejtmana Praschka. Počínal si dost energicky a provedl různé změny v uspořádání našeho zajateckého života s naším svolením a schválením. Na rozhodný odpor ale narazil chtěje i zde, v zajateckém táboře, zavést známou rakouskou instituci, tzv. Ehrenrat, instituci, která byla v poněkud jiné formě zřízena potom i v republice pod názvem Kárný výbor. Nadporučík Kouřil prohlásil, že neuznává platnost podobné instituce zde v zajateckém táboře, poněvadž není možno, aby o naši cti rozhodovali lidé, kteří jsou sami obžalováni; vždyť jsme v zajetí a doposud nikdo z nás neprokázal, že se sem nedostal vlastní vinou nebo dobrovolně. Setník Praschek nás tedy vyzval, abychom se přihlásili do poledne, souhlasíme-li s tím, aby Ehrenrat byl zvolen. A bylo nás 25, kteří jsme nesouhlasili. To byl náš první odbojný čin proti císaři pánu! Tož Ehrenrat zvolen nebyl a bylo i tak dobře.

MEIXNER UTEKL

Jednoho krásného dne v polovici října jsme byli z našeho klidného života vyrušeni. Poručík Meixner do rána zmizel. Italové prohledávali celé dopoledne okolí tábora, ale nepodařilo se jim ho nalézt a chytit. Teprve pozdě odpoledne ho dopadli s jeho bývalým sluhou v jedné jeskyni naproti břehům Sardínie, kam chtěli v noci přeplavat. Přivedli je nazpět a jak pana Fregatten-Leutnanta, tak jeho sluhu na měsíc zavřeli.

A nám byl za to omezen prostor k procházce. Brzy nato začaly prosakovat zprávy, že se budeme stěhovat do III. Periody, kde bude utvořen český tábor. Těšili jsme se již na to velice, dobře vědouce, že jen tak bude nám možno vyhnouti se sporům a neshodám s důstojníky jiných národností, které mezi námi začaly vznikat. Koncem měsíce listopadu k nám přišlo pět důstojníků z tábora Campo Perdu, kteří se tam nepohodli s důstojníky české národnosti. Chovali jsme se k nim odměřeně, abychom nezavdali příčiny k roztržce.

V té době dostali naši v Sazovicích můj první lístek ze zajetí, který, jak jsem se po návratu dozvěděl, jim udělal nesmírnou radost.

Dne 14. listopadu jsme my, rakouští důstojníci české národnosti, dostali rozkaz, abychom byli stále připraveni k odchodu. A již nazítří, ve čtvrtek 15. listopadu 1917 dopoledne jsme sedli na parníček, který nás odvezl do II. Periody. Tam byli vyzváni ti, kteří chtěli odejít do českého tábora, aby vystoupili vpravo, ostatní vlevo. A teď se stala věc neslýchaná: Šest důstojníků české národnosti se nepřiznalo ke svému češství, báli se snad, že by po ukončení války a návratu do Rakouska mohli za tu pravdu pykat. S odporem jsme se od nich odvrátili, bez rozloučení jsme se seřadili a odebrali se ihned pěšky do nedalekého, nově zřízeného českého tábora ve III. Periodě, kdežto těch šest zůstalo ve smíšeném táboře v Periodě II.

Hned druhého dne po příchodu do českého tábora jsem byl velice příjemně překvapen, když jsem dostal první lístek z domova. Teď už mohou být rodiče klidní u vědomí, že se jim vrátím po válce domů živ a zdrav.

UBYTOVÁNÍ

A jak to vypadalo v tom novém táboře, jak jsme se tam měli?

To nebyl dřevěný barák, kde nás ubytovali, ale pěkná zděná budova na malém návrší, jako vilka. Byla ovšem stavěna jen lehce, bez kamen, protože v těch končinách nebylo nikdy třeba místnosti vytápět. Měla jen jednoduchá, ale dobře přiléhající okna, neměla předsíň, ale po třech schůdkách nahoru se vešlo dveřmi, které jsme měli skoro stále, ve dne i v noci dokořán otevřené, hned do prvního pokoje, z něho doprava do druhého, odtud do třetího, který byl vzhadu a měl okna na opačnou stranu, obrácenou do vnitra ostrova, a pak do čtvrtého, posledního. V každém pokoji bydlelo 5 až 6 důstojníků, i na některá jména se dosud pamatuji. V druhém pokoji bydlil praporčík

Janek, učitel z Hluku na Moravě, poručík Tušíl, učitel od Plzně, praporčík JUDr. Deml, advokát z Prahy, později sociálně demokratický, potom dokonce komunistický poslanec a nakonec senátor. V třetím pokoji mimo jiné poručík Hyk, válečný maturant z Prahy, poručík Matějka, bankovní úředník a také Pražák. Ve čtvrtém pokoji bydlili už starší a vážení páni, JUDr. Baxa, univerzitní docent z Prahy, bratr pražského primátora a vojenského lékaře, který později ordinoval v sezóně v Trenčianských Teplicích a v Lázních Bělovi u Náchoda, univerzitní docent Dr. Štěpánek, učitel Jonáš a učitel Ambrož, oba od Plzně, advokát Dr. Slezák, který vedl právní kursy, profesor realky v Telči, který vyučoval franštinu, PhDr. Malý, samí poručíci. Každý důstojník měl pěknou železnou postel, noční stolek a židli, každý pokoj jednoho sluhu.

Vilka stála na mírném svahu, který se skládal k moři vzdálenému necelých 500 metrů, otevřenými dveřmi byl krásný rozhled. Po pravé straně vilky byly pod sebou dva dlouhé dřevěné baráky, podobné těm, ve kterých jsme bydleli v Zóně Stretti, přece však solidněji stavěné. Jeden byl určen kadetaspirantům, druhý pro mužstvo, kuchaře, důstojnické sluhy ad. V obou byly také příslušné jídelny a pro oba jedna kuchyň. Mezi aspiranty byl můj spolužák z kroměřížského gymnázia, studoval o třídu před námi, syn našeho profesora Klvani a válečný maturant Dr. Fryček, později knihovník města Náchoda a spisovatel.

Po levé straně, téměř na mořském břehu, byly budovy správy tábora, kde byly kanceláře, byt velitele a ubikace strážného oddílu. Nad touto budovou byla v malém domku kantýna a nad ní, ve výši naší vilky, byly naše umývárny a záchody. Uprostřed, mezi naší vilkou a mořem stála podélná budova – jídelna a kuchyň, ve které jsme jedli my, důstojníci bydlící ve vile. Před jídelnou šla silnice, která procházela celým ostrovem a spojovala jak všechny tábory, tak také obě osady. Tábor byl ohrazen drátěným plotem, ohradou to velice primitivní, jen tak, aby se neřeklo. Ohrada byla přerušena při vjezdu a výjezdu z tábora, kde u silnice stály strážní budky. V těch sice stávali strážníci, ale nevěšovali si nás, když jsme mimo ně volně, procházkou, opouštěli tábor. Na čestný slib, který jsme velmi poctivě dodržovali, polichoceni tou důvěrou, jsme měli volnou vycházku až do vzdálenosti jednoho kilometru. Ale ty divoké osly, po kterých prý má Asinara své jméno, jsem na svých procházkách nikdy nikde neviděl.

MIKROREGION ŽÍDELNÁ

Vás srdečně zve na cykloprojíždku napříč svazkem obcí

TOUR de Žídelná 2. 9. 2023

START: 10:00 - 17:00 LIBOVOLNÁ OBEC

CÍL : OBEC MACHOVÁ SPORTOVNÍ AREÁL

Obec Sazovice spolu s Mikroregionem Žídelná zve všechny příznivce cyklistiky dne 2. 9. 2023 na TOUR de MIKROKOLO napříč mikroregionem, kterého je naše obec součástí. Mikroregion Žídelná vznikl v roce 2002 uzavřením smlouvy o založení dobrovolného svazku obcí, tehdy ještě pod názvem Odkanalizování Mikroregionu Žídelná. Mikroregion od svého založení sdružuje obce Hostišov, Lehotice, Machová, Míškovice, Mysločovice, Racková, Sazovice, Tečovice a Žeranovice.

Startovat můžete z libovolné obce v době od 10:00 do 17:00 hodin.

V každé obci, na určených Check-pointech, bude k vyzvednutí kartička, na kterou budete sbírat „obecní“ razítka. V každém Check-pointu bude pro Vás zajištěno občerstvení. Cílovou stanicí je obec Machová, kde účastníci od 17 hodin čeká doprovodný program a také živá hudba v podobě skupiny Vivianband.

Check-pointy v jednotlivých obcích:

- Hostišov – hasičská zbrojnice
- Lehotice – obecní úřad
- Machová – sportovní areál
- Míškovice – kulturní dům
- Mysločovice – hasičská zbrojnice
- Racková – hasičská zbrojnice
- Sazovice – výletišť Zahrázovo
- Tečovice – hasičské hřiště u fotbalového hřiště
- Žeranovice – zámek Žeranovice

Na trase bude probíhat sběr kontrol v určených check-pointech, na kterých bude zajištěno občerstvení.

STARTUJÍCÍ JE POVINEN DODRŽOVAT PRAVIDLA SILNIČNÍHO PROVOZU.

V CÍLOVÉ OBCI BUDE ZAJIŠTĚN BOHATÝ DOPROVODNÝ PROGRAM.

EKO KOM

OD 17:00 ŽIVÁ HUDBA

Vivian band

**VYZNAČENÍ
CHECK - POINTŮ
V MAPĚ**

**ÚČASTNÍKŮM
BUDOU
VYDÁVÁNY
KARTY PRO
SBĚR RAZÍTEK
DLE VĚKOVÝCH
KATEGORIÍ
S MOŽNOSTÍ
ZAŘAZENÍ DO
TEMATICKÉ
TOMBOLY**

**18:00
SLAVNOSTNÍ
UKONČENÍ
TOUR
A
VYHLÁŠENÍ**

CHECK - POINTY:

**DĚTI DO 12TI LET
4 CHECK - POINTY**

**ÚČASTNÍCI NAD 12 LET
9 CHECK - POINTŮ**

● Hostišov:
HASIČSKÁ ZBROJNICE

● Lehotice:
OBECNÍ ÚŘAD
● Machová:
SPORTOVNÍ AREÁL
● Míškovice:
KULTURNÍ DŮM

● Mysločovice:
HASIČSKÁ ZBROJNICE

● Racková:
HASIČSKÁ ZBROJNICE
● Sazovice:
VÝLETIŠTĚ ZAHŘÁZOVO
● Tečovice:
SDH U FOTBALOVÉHO HŘIŠTĚ
● Žeranovice:
ZÁMEK ŽERANOVICE

Sudoku

5	4	2		1	6	9	3	
3		1	7	9	5			8
8	9	7				1	6	5
7		5	9	3		4		6
			6	8			7	3
1		6	4	5	7		2	9
6	5		1	7	4	3		2
	7		5			6	9	
2		8	3	6			5	

5	1	4		6	7		2	9
	8	9	3			4		
7		3	5	4	9	6		1
	3		2	9		8	7	
	9		1		8		3	
4	7	8	6	5		9	1	
		1	4	3	2		9	5
	4	2		8		1		3
3		7	9	1		2	4	8

Informace pro občany

OBECNÍ ÚŘAD – ÚŘEDNÍ HODINY

PONDĚLÍ 7.30–11.00, 14.00–17.30
STŘEDA 7.30–11.00, 14.00–17.30

Tel.: 577 121 500, 725 121 141

POTRAVINY SAZOVJANKA

PONDĚLÍ 7.30–16.00
ÚTERÝ 7.30–16.00
STŘEDA 7.30–16.00
ČTVRTEK 7.30–16.00
PÁTEK 7.30–16.00
SOBOTA 7.30–10.00

Tel.: 739 341 167

KADEŘNICTVÍ JANA MORAVCOVÁ

STŘEDA 8.30–12.00
ČTVRTEK 8.30–12.00
PÁTEK 8.30–12.00

(podle objednávek 16.00–19.00 hodin)

**Objednávat se můžete na tel. čísle
605 436 848 nebo přímo v kadeřnictví.**

OBECNÍ KNIHOVNA SAZOVICE

Otevřeno **KAŽDÝ ČTVRTEK**
odpoledne od 14.00 do 19.30 hod.
E-mail: knihovna.sazovice@email.cz
Tel.: 732 531 400

PEDIKÚRA

Tel.: 605 261 375

POHOSTINSTVÍ

PONDĚLÍ–ČTVRTEK 16.00–22.00
PÁTEK 16.00–23.00
SOBOTA 14.00–23.00
NEDĚLE 10.00–22.00

PROVOZNÍ DOBA SBĚRNÉHO DVORA

V letním období (1. 3.–30. 11.)

ÚTERÝ 16:00–19:00
ČTVRTEK 10:00–12:00 16:00–19:00
SOBOTA 09:00–15:00
polední přestávka 12:00–12:30

V zimním období (1. 12.–28. 2.)

ÚTERÝ 16:00–18:00
ČTVRTEK 10:00–12:00 16:00–18:00
SOBOTA 09:00–15:00
polední přestávka 12:00–12:30

Pohyb obyvatelstva za období duben – červen 2023 v obci Sazovice

Stav obyvatel k 8. 3. 2023: 835
Stav obyvatel k 30. 6. 2023: 831

Narození: 1
Přihlášeno k trvalému pobytu: 3

Úmrtí: 2
Odhlášeno z trvalého pobytu: 6

Sazovické noviny. Periodický tisk územního samosprávného celku. Čtvrtletník obce Sazovice. **Vydavatel:** Obec Sazovice, Sazovice 180, 763 01 Mysločovice, IČO: 00568716. **Registrace:** 19. března 2004 – MK ČR E 15163. Vychází v první polovině měsíce po ukončení čtvrtletí v nákladu **340 ks, uzávěrka je 5. den v měsíci.** Distribuce do všech domácností v obci a na určená místa – povinné výtisky. **Zdarma-neprodejné. Redakce:** Obec Sazovice, Sazovice 180, 763 01 Mysločovice, tel. 577 121 500, starosta@sazovice.cz. **Redakční rada:** Ing. Michaela Vajdíková, Mgr. Věra Nejezová, Mgr. Věra Velísková, Ilona Doleželová, Marie Rapantová, Tomáš Omyla, Marie Ordáňová, Jitka Kučerová. **Korektury:** Mgr. Věra Nejezová. **Zlom, sazba a tisk:** Computer Media s.r.o.; www.obecni-noviny.cz. Distribuce: Obec Sazovice, prostřednictvím zaměstnance obce.